

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Έπιτροπή

Ιω. Κανδήλης, Ε. Τούλ, Γ. Κούμouλος, Μ. Βαρνάβας, Κ. Α. Μανωλκίδης, Γ. Δ. Παπαδημητρακόπουλος, Α. Κοντορράδης

Η ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΒΑΣΙΚΗ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΜΑΣ

Ἡ νέα Διοίκησις τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν, μόλις ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της, προέταξε μεταξύ τῶν πρώτων τῆς ἐπιδιώξεων τὴν ἄμεσον ἐξυγιάνωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς ὀργανώσεως. Ἡ ἔναρξις δὲ τοῦ ἔργου τῆς μετὰ πρόταξιν τὴν ἐξασφάλισιν τῶν χρηματικῶν μέσων ἀποτελεῖ τὴν φυσικὴν καὶ λογικὴν κατάταξιν τῶν ὑπὸ ἐπίλυσιν ζητημάτων τοῦ προγράμματός της. Διότι ἐπιογραμματίσθη καὶ ζητεῖται παρ' ὅλων μας ἡ ἐξόρμησις τῆς διοικήσεως καὶ ἡ συστηματικὴ τῆς προσπάθεια διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν πολυαριθμῶν καὶ ζωτικῶν ζητημάτων, ἅτινα καταπιέζουν ἐπαγγελματικῶς τὸν κλάδον, χωρὶς νὰ ἔχη δοθῆ παρ' ἡμῶν καὶ ἡ δέουσα σημασία εἰς τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα μέσα, δηλ. εἰς τὴν ἀπαραίτητον κινητήριον δύναμιν ἢ ὅποια εἶναι τὸ χρῆμα.

Ἡ ἔκτακτος οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἢ ὅποια ἐζητήθη ἀπὸ τοὺς συναδέλφους καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ κατὰ τὴν 16ην Ἰουνίου ἐ.ε. συγκληθεῖσα εἰς τὸ Ἐντευκτήριόν μας σύσκεψις μεγάλου ἀριθμοῦ μελῶν τῆς Ἐνώσεως, πρὸς μελέτην τοῦ θέματος τῶν οἰκονομικῶν, ἔδωκε ἀφορμὴν εἰς πολλὰς καὶ ἀλληλοσυγκρουόμενας γνώμας. Ὑπάρχον ἐκεῖνοι, εὐτυχῶς ἐλάχιστοι, οἱ ὅποιοι ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ Ἐνωσις μας εἶναι δυνατόν νὰ προχωρήσῃ, ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθόν, μετὰ τὰ περιορισμένα καὶ συνεχῶς καρκινοβατοῦντα οἰκονομικά της. Εἶναι ἄλλοι οἱ ὅποιοι παραδέχονται τὴν ἀνάγκην τῆς διενεργείας ἐνὸς τοιοῦτου ἐράνου, ὅχι ὅμως διὰ τὰς τρεχούσας ἀνάγκας τῆς Ὀργανώσεως ἀλλὰ διὰ τὴν συγκεκριμένον σκοπὸν. Ὑπάρχον τέλος οἱ πολλοί, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι πιστεύουν ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε ἀφάνεια τοῦ κλάδου καὶ ἡ ἔλλειψις ἐνὸς μεγαλοπνύου προγράμματος πρὸς ἐξύψωσιν αὐτοῦ, ἀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν τηρουμένην, λόγω ἀκρίβως καὶ τῆς ἐλλείψεως οἰκονομικῆς εὐχερείας, πτωχοπροδρομικὴν τακτικὴν, ἢ ὅποια ἀρκεῖται εἰς τὴν ὑπαρξίν ἐνὸς ὑποτυπώδους γραφείου μετὰ ἕνα καὶ μόνον ὑπάλληλον ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκπορεύονται ἔγγραφα τὴν πρὸς τοὺς ἀρμόδιους, καταρτιζόμενα καὶ παρακολουθούμενα μετὰ τὴν ἐθελοντικὴν ἢ ἐκ φιλευσπλαχνίας πρὸς τὸ σύνολον, ἐργασίαν μελῶν τινῶν τῆς διοικήσεως.

Προτοῦ ὅμως ἴδωμεν τὸ τί πρέπει νὰ γίνῃ καὶ πῶς πρέπει νὰ ὀργανωθῆ ἡ Ἐνωσις μας, ἄς ρίψωμεν ἐν βλέμμα εἰς τὴν σημερινὴν οἰκονομικὴν τῆς ὑπόστασιν.

Τὰ μέλη τῆς Ε.Ε.Χ. ἀνέρχονται εἰς 1555, ἐκ τῶν ὁποίων κατὰ τὰς τελευταίας ἀρχαιρεσίας ἦσαν ταμειακῶς τακτοποιημένα 731. Λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς εἰς τὸν κλάδον ἐπικρατούσης οἰκονομικῆς δυσπραγίας, ἀλλὰ καὶ τῆς διὰ πολλοὺς ἐξ ἡμῶν παρατηρουμένης φυσικῆς ἀμελείας διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν ὑποχρεώσεών μας, ὀσηδήποτε προσπάθεια καὶ ἐὰν καταβληθῆ, δὲν πρέπει ν' ἀναμένεται ἡ τακτικὴ ἐνημέρωσις ἀριθμοῦ μεγαλυτέρου τῶν 1000. Δηλ. τὰ ἐκείθεν ἔτησια ἔσοδα τῆς Ἐνώσεως, μετὰ τὴν ὑφισταμένην ἐτήσιαν συνδρομὴν τῶν μελῶν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπερβῶν τὰς 120.000 δραχμὰς ἔναντι 300.000 αἱ ὅποια

μετὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν μελῶν καὶ μετὰ τὴν τότε ὑφιστάμενην συνδρομὴν θὰ εἰσεπράττοντο προπολεμικῶς. Ἐνῶ δηλ. τὸ εἰσόδημα ἔχει μειωθῆ, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς τιμαριθμικῆς σχέσεως, περίπου εἰς τὸ ἡμισυ, αἱ στοιχειώδεις δαπάναι ἔχουν ἔκτοτε πολλαπλασιῶσις αὐτῆσθῃ.

Διότι ἔχομεν ἀνάγκην ἐτησίως :

Δι' ἐνοίκιον Ἐντευκτηρίου, καθαριότητα, φωτισμὸν κλ. γενικὰ ἐξοδα	Δρ.	36.000
Διὰ τὸν μοναδικὸν ὑπάλληλον καὶ ἐξοδα λογιστοῦ καὶ ἄλλα ὑπαλληλικῆς φύσεως Δρ.		36.000
Διὰ γραφικὴν ὕλην, δημοσιεύσεις καὶ ἄλλας στοιχειώδεις δαπάνας γραφείων κλ.	Δρ.	18.000
Διὰ τὴν μηνιαίαν ἔκδοσιν τοῦ Περιοδικοῦ		120.000
Σύνολον	Δρ.	200.000

Ἐχομεν δηλ. ὁποσδήποτε σημαντικὸν ἔλλειμμα, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν πλέον αἰσιόδοξον προοπτικὴν θὰ φθάσῃ τὰς δραχ. 80.000. Ποίαν δὲ οἰκονομίαν, εἰς τὸν ἦδη ὑφιστάμενον προϋπολογισμόν μας αὐτόν, δυνάμεθα νὰ ἐπιφέρωμεν;

Εἰς τὸ Ἐντευκτήριον καταβάλλομεν λίαν εὐνοϊκὸν ἐνοίκιον. Καὶ δι' ἐν ἀπλοῦν γραφείων, ἐὰν ἀποφασίσωμεν νὰ διαλύσωμεν τὴν βιβλιοθήκην μας, θὰ ἀπαιτηθῆ ὁποσδήποτε τὸ ποσὸν αὐτό. Τὸν μοναδικὸν ὑπάλληλον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τὸν περιορίσωμεν εἰς τὸ ἡμισυ, οὔτε νὰ σταματήσωμεν τὸ περιοδικὸν μας, νὰ πνίξωμεν δηλ. τὴν φωνὴν μας, τὸ μοναδικὸν μέσον τὸ ὁποῖον διαθέτομεν διὰ τὴν μεταξύ μας καὶ μετὰ τῶν ἄλλων πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν. Οὔτε νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν ἄτακτον καὶ ἀναμικτὴν ἔκδοσιν του, ἀναλόγως καὶ ὅταν παρουσιάζονται ὡς ἐκ θαύματος γλίσχα τινὰ ταμειακὰ περισσεύματα. Διότι ἡ τοιαύτη ἐμφάνισις μας ὅχι μόνον δὲν ὠφελεῖ εἰς τίποτα ἀλλ' ἴσως καὶ μᾶς βλάπτει, ὥστε τότε ν' ἀποβαίῃ τελείως ἐπιματῶν τὸ ὑπὸ τοὺς ὄρους αὐτοῦ ἐκδόσεως, διατιθέμενον χρῆμα.

Ἡ νέα ὅμως διοίκησις ἐπιθυμοῦσα νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπὸ ἐτῶν ὑφισταμένην ζωηρὰν ἐπιθυμίαν τοῦ κλάδου πρὸς ριζικὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἐνώσεως, ἐξαγωγὴν ἐκ τῆς ἀφανείας καὶ νευρώδης ἐπιδιώξεως τῆς ἐπαγγελματικῆς του τακτοποιήσεως, ἔχει προφανῶς ἀνάγκην πολὺ ἀφθονωτέρων τῶν πρὸς τοῦτο ὕλικῶν μέσων. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐπικρατήσασαν τακτικὴν τῆς ἀπλῆς παρακολουθήσεως τῶν ζητημάτων μας. Συνεχῶς δὲ βραδυποροῦσα νὰ καθυστερή, νὰ αὐξάνῃ ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐκείνης ἀπόστασις καὶ τέλος νὰ τὰ χάνῃ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν της. Δὲν εἶναι δυνατόν χωλαίνουσα καὶ καταπεπονημένη νὰ ἀκολουθῆ πεζῇ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐποχοῦνται καὶ φεύγουν δι' ὅλων τῶν σημερινῶν συγχρόνων μέσων καὶ μεθόδων κινήσεως καὶ ἐπικρατήσεως.

Πρέπει νὰ γίνῃ συνείδησις εἰς ὅλους μας ὅτι, ἐὰν θέλωμεν ἐπὶ τέλους νὰ καταλάβωμεν τὴν θέσιν ἢ ὅποια δικαίως μᾶς ἀνήκει ἐντὸς τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ὡς

τάξεως έπιστημόνων ή όποία έχει κατά κυριώτερον λόγον έπωμισθή τό βάρος τής οίκον. έξυγιάνσεως τής Χώρας. Έάν θέλωμεν νά πληροφορηθούμ και οι άλλοι περί ήμίν, διότι ήδη άγνοούν τήν ύπαρξίν μας. Έάν θέλωμεν, χάριν τοϋ συμφέροντός μας, αλλά και τοϋ συμφέροντος τής Χώρας, νά έχωμεν τήν βαρύνουσαν γνώμην εις τήν επίλυσιν τών βιομηχανικών και γενικώτερον πλουτοπαραγωγικών προβλημάτων και νά μη δίδουν δι' αυτά γνώμην κατ' άποκλειστικότητα οι αϋτοδίδακτοι ή έρασιτέχναι οικονομολόγοι, πρέπει ν' άποκτήσωμεν άληθινήν και άξία προσοχής όργανώσιν.

Πρέπει δηλ. ή Ένωσις νά διατηρήση έν άκμής τουλάχιστον τό σημερινόν τής Έντευκτήριον.

Πρέπει ν' άποκτήσθ τό άπαραίτητον διοικητικόν της προσωπικόν, διότι ό σημερινός υπάλληλός της και έκατόγχειρ έάν ήτο, δέν είναι δυνατόν νά έπαρκέση. Δέν είναι δυνατόν ν' άνταποκριθ ή οϋδέ εις τās στοιχειώδεις ύποχρεώσεις τής κατά τήν συνήθειαν τοϋ παρελθόντος άπλής συνεχείας τών έργασιών τοϋ γραφείου. Πολύ περισσότερο εις τήν νέαν πολύπλευρον προσπάθειαν.

Πρέπει νά μελετηθούν τά βασικά βιομηχανικά προβλήματα τής Χώρας, νά όργανωθούν όμιλαιοι πρὸς διερεϋνήσιν αϋτών και παραλλήλως διδακτικά τοιαϋται επί θεμάτων έφαρμογής δια τούς νεωτέρους.

Πρέπει ή βιβλιοθήκη μας νά πλουτισθ ή, νά συγχρονισθ ή και νά παρακολουθ ή τακτικῶς τās νεωτέρας εκδόσεις ώστε νά μη έχη τήν μορφήν άπλῶς Ιστορικού άρχείου.

Πρέπει νά όργανωθ ή επί τέλους τό Β' Πανελληνιον Χημικόν Συνέδριον και νά επιδιωχθ ή ή σύγκλησις Διεθνών Συνεδρίων έν Έλλάδι, όπως και νά συνεχισθ ή ή παρακολούθησις τών διενεργουμένων έν τή ξένη.

Πρέπει τό Περιδικόν, μοναδικόν δια τήν Χώραν μας, νά καταστή θξιον τής άποστολής του, καλύπτον όλας τās εκδηλώσεις τοϋ κλάδου και συγχρόνως παρακολουθούν τήν διεθνή σχετικήν κίνησιν. Τοιαϋτη και στοιχειώδης άκόμη ενημερωσις και έπέκτασις του θ' απαιτήσθ τοϋλάχιστον τόν διπλασιασμόν τοϋ προϋπολογισμού του, δηλ. 240.000 έτησίως. "Ας σημειωθ ή ότι τό πρώτον εκδοθέν τεϋχος (άρθ. 3-6 τοϋ 1955), παρ' τήν καταβληθείσαν ζνευ προηγουμένου έλεγοντικόν έργασίαν δλων τών άρμόδιων, εκόστισε 11000 δραχμάς.

Πρέπει επί τέλους νά έννοηθ ή ότι μία τής μορφής τής Ιδικής μας έπιστημονική και επαγγελματική όργανώσις έχει ανάγκην και γενικώτερας φύσεως δαπανών κινήσεως, έμφανίσεως, εξασφαλίσεως πληροφοριών, δημιουργίας κοινής γνώμης, δημοσιεύσεων και πολλών άλλων προβλεπομένων αλλά και εκτάκτων, έξ ίσου όμως άπαραιτήτων, δαπανών.

"Ολα αϋτά πρέπει νά τά έχουμ υπ' όψιν των οι συνάδελφοι. Δια νά δρέψουμ καρπούς πρέπει νά καλλιεργήσουμ και δια νά καλλιεργήσουμ πρέπει και νά κοπιήσουμ και νά δαπανήσουμ. Και πρέπει άκόμη νά έχουμ υπ' όψιν των ότι κανέν δένδρον δέν άποδίδει τούς καρπούς του, με τήν ιδεωδεότεραν καλλιεργητικήν προσπάθειαν, τό πρώτον έτος κατά τό όποιον θά τό φυτεύσωμεν. "Απαιτείται έργασία, έπιμονή, ύπομονή, σύστημα. Πραγματικῶς έφυτεύσαμεν τό δένδρον τής Ένώσεώς μας πρὸ 30ετίας, αλλά οϋδέποτε εκτοτε ένδιεφέρθημεν οϋσιαστικῶς δι' αϋτό. Οϋδέποτε καταλλήλως τό έπεριποιήθημεν, τό έλιπάναμεν, τό έποτίσαμεν. Και όμως πρέπει νά τό δμολογήσωμεν: έδρέψαμεν καρπούς τινας από αϋτό έστῶ και έάν δέν ήσαν όσον θά ήθέλαμεν χυμῶδεις.

Πῶς λοιπόν τό νέον Δ.Σ. ν' άνταποκριθ ή εις τās ανάγκας αϋτάς; Νά αύξήσθ τήν έτησίαν συνδρομήν; "Αλλά αϋτήν τήν καταβάλλουμ όλοι, εύποροϋντες και δυσπραγοϋντες, εργαζόμενοι και άνεργοι. Θά πέση έπομένως τό βάρος εις όλους, ένῶ όρθόν είναι νά καταμερισθ ή αναλόγως τών οικονομικών δυνατοτήτων εκάστου. "Αλλωστε, μία τοιαϋτη σημαντική αύξησης, ώστε νά καλύψη όλας τās προβλεπομένες δαπάνας θά δυσκολεύσθ έτι περισσότερο τήν επιδιωκομένην ταμειακήν τακτοποίησιν και έπομένως ένεργόν συμμετοχήν

δλων άνεξαιρέτως τών χημικῶν εις τās έργασίας τής Ένώσεώς μας.

Μέχρις ότου έπομένως μελετηθ ή τό θέμα αϋτό και εύρεθ ή, ως είναι επιβεβλημένον, τρόπος εξασφαλίσεως μονίμου τακτικού πόρου, επί πλέον τών συνδρομών, καθ' όν τρόπον ύφίσταται δια τās άλλας όργανώσεις έπιστημόνων, είναι ανάγκη έπειγούσης μορφής αντιμετώπισις τής ύφισταμένης οικονομικής καταστάσεως. Και πρὸς τοϋτο δέν ύπάρχει άλλη όδός από τήν έθελοντικήν, εκ μέρους δλων μας, δι' εκτάκτων καταβολών, ένίσχουσιν τοϋ Ταμείου τής Ένώσεως.

"Ελέχθ ή δι δέν έπρεπε ν' άποστραγγισθούμ αι δυνατότητές μας, ώστε ένας τοιοϋτος διεξαγόμενος έρανος νά καλύψη τήν δαπάνην ενός ιδιοκτήτου Έντευκτηρίου πρὸς στέγασιν γραφείων και βιβλιοθήκης. "Η σκέψις όρθοτάτη. "Αλλά δια νά φθάσωμεν εις τήν εύχάριστον θέσιν ν' άποκτήσωμεν οίκον και μάλιστα οίκον άντάξιον, πρέπει πρὸ παντός νά διατηρηθώμεν εις τήν ζωήν. "Ηδη δέ ή όργανώσις μας εκπνέει. "Αποθησκει από μακροχρόνιον μαρασμόν, από τόν όποιον δέν τήν έσωσαν αι κατά καιρούς συμπωματικά θεραπείαι. Και δι' αϋτό ακριβῶς άνεϋρθημεν όλοι ήμεις, από τήν έφεδρείαν τοϋ κλάδου, δια νά τήν περισώσωμεν, συνεργαζόμενοι μετα τών νεωτέρων συναδέλφων και δλων τών Ικανών στοιχείων αϋτοϋ, και νά τήν άναστήσωμεν. Δώσατέ μας λοιπόν τά μέσα!

"Εάν ή άρξαμένη προσπάθεια καρποφορήσθ, τότε θά ίδωμεν τό τί δύναται νά γίνη και δια τήν μόνιμον και άνάλογον στέγην μας. Πρὸς τήν πλευράν αϋτήν τοϋ ΟΊκου τής Χημείας, έχουμ ύποχρέωσιν νά βοηθήσουμ και πολλοι άλλοι. Πρώτον τό Κράτος. Κατόπιν όλοι εκείνοι οι όποιοι πολλά, πάρα πολλά όφείλουμ εις τήν εργατικότητα, τήν έπιμέλειαν και τήν έπιστημονικήν κατάρτισιν τών χημικῶν. "Η κατεϋθυσιν αϋτή, τής εκείθεν ένισχύσεως, δέν πρόκειται οϋτε νά άγνοηθ ή, οϋτε νά παραμεληθ ή, έχομεν όμως τήν γνώμην ότι δια νά είναι αϋτη πραγματοποιήσιμος και άνάλογος πρὸς τήν μέχρι τοϋδε συντελεσθεισαν έργασίαν και τήν μελλοντικήν άποστολήν μας, πρέπει προηγουμένως νά προβάλωμεν καταλλήλως δια τής "Οργανώσεώς μας, καθισταμένης σεβαστής και ύπολογισίμου, τό όγκῶδες έργον τών χημικῶν.

Τό ύποστηριζόμενον έπίσης δι τὸ Περιδικόν δια τών διαφημίσεων δύναται νά καταστή οικονομικῶς βιώσιμον και άϋταρκες ώστε νά μη ύφίσταται εκείθεν επιβάρυνσις τής Ένώσεως, άποτελεϊ δυνατότητα τοϋ μέλλοντος και όχι τοϋ παρόντος. Πρέπει και αϋτό νά εργασθ ή, ν' αναδειχθ ή, δια νά δυνηθ ή συν τῶ χρόνῳ νά δρέψη τοιοϋτους καρπούς.

Μία έπομένως λύσις ύπάρχει δια τήν επιβίωσιν και άνάδειξιν τής Ένώσεως: ή δια τὸ διακηρυχθέντος έρανον ένίσχυσις τοϋ Ταμείου της. "Ολοι πρέπει νά βοηθήσουμ. "Εκαστος αναλόγως τών οικονομικῶν του περιθωρίων. "Αλλοι εκ τών περισσευμάτων των, εύτυχῶς δέ ύπάρχουμ αρκετοι εύποροϋντες συνάδελφοι, και άλλοι εκ τοϋ ύστερηματός των. "Εχομεν τήν γνώμην ότι εις τό προσκλητήριον αϋτό δέν θά ύπάρξουμ, δέν πρέπει νά ύπάρξουμ, οι κωφεύοντες. Οι χημικοι και δια τήν "Οργάνωσίν των και δια τό Ταμειον "Ασφαλίσεως των έλάχιστα μέχρι τοϋδε έχουμ επιβουρηθ ή. Πρέπει νά άντιληφθούμ, χάριν τοϋ Ιδικου των συμφέροντος, ότι πρέπει νά ύποβληθούμ τήν τέλους και αϋτοί εις θυσίας τινάς. "Εχομεν δέ ένήν πεποιθην ότι αϋται δέν θ' άποβοϋν επί ματαίῳ.

I. Δ. Κ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΧΗΜΙΚΩΝ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καλοϋνται οι άνεργοι ή οι ύποαπασχολούμενοι Χημικοι όπως δηλώσουμ τά στοιχεία των, πρὸς καταχώρησιν εις τόν ύπό κατάρτισιν κατάλογον άνέργων διερχόμενοι πρὸς τοϋτο εκ τών γραφείων τής Ένώσεως. Οι διαμείνοντες μακράν τών Αθηνών δέον ν' άποστεί-

λους δελτίων στοιχείων άνέργου περιλαμβάνον άπαν-
τήσιν επί των άκολούθων σημείων:

Επώνυμον. Όνομα. Όνομα πατρός. Διεύθυνσις
κατοικίας. Τίτλος σπουδών. Έτος λήψεως διπλώματος.
Προϋπηρεσία (έν ύπάρχη). Ειδικότης (έν ύπάρχη).
Πρόσθετα προσόντα. Έπιθυμητή έπαγγ. άπασχόλησις
(έν έργάζεται εις έπάγγελμά τι ξένον του κλάδου).
Παρατηρήσεις.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ Δ. Σ. ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Τό Δ. Σ. τής Ε. Ε. Χ κατά τόν διαρρυσάνα μήνα άπό
τής κυκλοφορίας του προηγούμενου τεύχους του Περιοδικού
άπησχολήθη κυρίως μέ τά ζητήματα του κλάδου τά χρίζοντα
άμέσων ένεργειών ένφ παραλλήλως συνεχίζει τήν μελέτην
των γενικωτέρας σημασίας επιδιώξεων ως είναι τό μισθολο-
γικόν και τό τής άποκαταστάσεως των άνέργων συναδέλφων.

Δέν είναι εύχερες νά δώσωμεν διά του παρόντος σημειώ-
ματος πλήρη τήν εικόνα των πολυπλεύρων προσπαθειών τής
διοικήσεως, αίτινες, ως είναι φυσικόν, άλλαι μέν εδρίσκονται
άκόμη εις εξελικτικόν στάδιον και άλλαι πρίν λάθουν τήν
τελειωτικήν των μορφήν, δέν είναι σκόπιμον όπως έλθουν εις
τήν δημοσιότητα. Διά τούς λόγους αυτούς αναφέρομεν ένταυ-
θα σημεΐα μόνον τινά έκ των ένεργειών του τελευταίου μηνός.

Φαρμακευτικός κώδιξ. Κατόπιν των γενομένων διαβημά-
των παρεσχέθη ή διαθεβαίσις ότι, τό σχέδιον Φαρμακευτι-
κού κώδικος, τό θήγον διά τινων διατάξεών του τούς χημι-
κούς, δέν πρόκειται νά υποβληθή εις τήν Βουλήν. Καταρτι-
ζεται διά σχετικόν Νόμον νέα Έπιτροπή μελέτης του θέμα-
τος τούτου, εις ήν θά συμμετάσχουν όλοι οι ένδιαφερόμενοι,
μεταξύ των όποιων και οι χημικοί. Διά του τρόπου αυτού τό
ζήτημα τούτο έλαβε τήν όρθήν δδόν και έπομένως έχομεν
τήν έλπίδα ότι δέν πρόκειται νά θιγοϋν τά συμφέροντα τής
τάξεώς μας.

Γαλακτοκομικαί Έπιχειρήσεις. Μεταξύ των υπό μελέ-
την τροποποιητέων διατάξεων του Νόμου 3518 προβλέπεται
τοιαύτη καθισρούσα τήν έφ' έξής ύποχρεωτικήν επίβλεψιν
των έπιχειρήσεων αυτών παρά χημικών. Ούτω θά παύση τό
ύφιστάμενον σύμμερον, όπως άπαράδεκτον διά τήν προστασίαν
τής καταναλώσεως, καθιστός τής προσλήψεως διά τοιαύτας
έπιχειρήσεις παραγωγής γάλακτος μικροτέρας των 20 τόννων
ήμερησίως, γεωπόνων άντι χημικών.

Μετεκπαίδευσις εις τήν ύγεινολογίαν. Έξηκριώθη
ότι εις τήν Έγεινολογικήν Σχολήν Αθηνών γίνονται δεκτοί
πρός δωρεάν μετεκπαίδευσιν επί έν έτος πτυχιούχοι τής Χη-
μείας διά τήν άπόκτησιν τής ειδικότητος Έγεινολόγου Χημι-
κού. Τά παρεχόμενα προσόντα είναι ή δυνατότης διορισμού
των χημικών εις τό ΙΚΑ ή τής προσλήψεως των ως Νομο-
χημικών. Η δικαιοδοσία των άποφοίτων τής Σχολής αυτής,
βάσει τής ύφισταμένης νομοθεσίας, είναι δυνατόν νά έπεκταθή
και εις πολλούς άλλους τομείς. Τό Δ. Σ. συνιστά ιδιαιτέρως εις
τούς νέους συναδέλφους όπως τραποϋν προς τήν ειδικότητα
ταύτην, δεδομένου ότι ή φοίτησις είναι δωρεάν, ή δέ καθ' ή-
μέραν διδασκαλία δέν άπασχολεί πλέον των 3—4 ώρων.

Ίνστιτούτον Οίνου εις Χανιά. Τό Έπουργείον Γεωργίας
άπεφάσισε τήν ύδρυσιν εις τά Χανιά Κρήτης Ίνστιτούτου Οί-
νου και Άμπελοργικών Έρευνών. Εις αυτό προβλέπεται ή
πρόσληψις 4 γεωπόνων και 3 χημικών. Τό Δ. Σ. θεωρεί άνε-
παρκή τόν αριθμόν των χημικών και ένεργεί διά τήν ανά-
λογον αύξησιν αυτού.

Πτυχίον Βοηθών Χημείου. Η Σχολή Βιομηχανικών
Σπουδών διά διαβημάτος της προς τό Έπουργείον Βιομηχα-
νίας είχε προτείνει τήν δημιουργίαν τμήματος διά τήν μόρ-
φωσιν βοηθών Χημείου. Δεδομένου ότι έν Ελλάδα ύφίσταται
πλήρης έλλειψις νομοθετικής κατοχυρώσεως του επαγγέλμα-
τος του Χημικού, ώστε ή καθιέρωσις μιας νέας τοιαύτης ει-
δικότητος, έστω και καθαρώς κατωτέρας στάθμης, νά δύναται
νά προκαλέση σύγχυσιν και ότι έπίσης δέν ύφίστανται τοιαύ-
ται ανάγκαι διά τήν Χώραν, τό Δ. Σ. ένήργησε διά τήν άπόρ-
ριψιν τής προτάσεως. Με τάς άπόψεις αυτές τής Ένώσεως
συνεφώνησε πλήρως και τό Έπουργείον.

Υδροβιολογικόν Ίνστιτούτον. Σχετικώς μέ τήν μελέ-

τωμένην ύπαγωγήν του Ίνστιτούτου εις τό Έπουργείον Βιο-
μηχανίας τό Δ. Σ. έζήτησεν όπως πληροφορηθή πάντα τά σχε-
τικά άπό τούς ειδικούς και ένδιαφερομένους περί τό θέμα
τούτο, έπιφυλασσόμενον νά ένεργήσῃ σχετικώς άφού μορφώση
έγκυρον γνώμην.

Συνέδριον DEHEMA. Ο έκ των εκπροσώπων, εις τό
Συνέδριον αυτό, τής Ένώσεως και του Περιοδικού, καθηγη-
τής κ. Α. Α. Δελγηγιάννης ένημέρωσε τό Δ. Σ. τής Ένώσεως
επί των έργασιών του Συνεδρίου και τής εκεί παραστάσεώς
του Η οργανωτική Έπιτροπή αυτού συνεζήτησε λίαν εύχα-
ριστως τήν σκέψιν όπως κατά τό έτος 1957 ή κατά τό έτος
1959 τό Συνέδριον DEHEMA συνέλθῃ έν Αθήναις, ύπό τήν
προϋπόθεσιν τής παραλλήλου, κατά τήν ίδίαν χρονικήν περι-
όδον, οργανώσεως του Β' Πανελληνίου Χημικού Συνεδρίου.
Επί τής λίαν ένδιαφερούσης προτάσεως αυτής, ήτις όμως
άπαιτεί προηγούμενως πολλήν μελέτην και σκέψιν, ή Ένω-
σις έχει περιθώριον χρόνου μέχρι τριών μηνών διά ν' άπαν-
τήσῃ όριστικώς.

Πρόσληψις χημικών εις Κυλινδρομύλους. Εις έφαρμο-
γήν του Νόμου 2195 περί ύποχρεωτικής προσλήψεως χημι-
κών παρά των Κυλινδρομύλων ήμερησίας άλεστικότητος 15
τόνων, τό Δ. Σ. προσέβη εις σχετικώς ένεργείας διά τήν κάλυ-
ψιν των δημιουργηθεισών θέσεων βάσει καταλόγου αυτών όσ-
τις παρεχωρήθη υπό τής άρμοδίας διευθύνσεως του Έπουρ-
γείου Έμπορίου. Η συμπλήρωσις των θέσεων αυτών, αίτινες
εδρίσκονται κυρίως έν Θεσσαλία, Μακεδονία και Θράκη, θά
πραγματοποιηθῇ ταχέως, δεδομένου ότι προς τούς έν λόγω
Κυλινδρομύλους έτάχθη υπό του Έπουργείου 150ήμερος προ-
θεσμία προς συμμόρφωσιν.

Ταμειακή τακτοποίησις των Χημικών. Έπό του Δ. Σ.
άπεστάλη προσωπική έπιστολή προς έκαστον των μελών των
καθυστερούτων συνδρομάς προς τήν Ένωσιν, συνιστώσα τήν
βαθμιαία, κατά δόσεις, καταβολήν των καθυστερούμενων. Διά
του τρόπου τής τοιαύτης ηύξημένης ούτως ειπεῖν μηνιαίας
καταβολής, συντόμως θά έπιτευχθῇ ή ταχεία ταμειακή των
ένημέρωσις.

Διορισμός Χημικών εις τήν εκπαίδευσιν. Κατόπιν ένερ-
γειών του Δ. Σ. προωθήθη τό ζήτημα και εδρίσκειται ήδη εις τήν
Έφημ. τής Κυβερνήσεως προς δημοσίευσιν ό Νόμος περί διορι-
σμού χημικών ως καθηγητών εις τά γυμνάσια. Η σημασία του
γεγονότος αυτού είναι μεγάλη και διά τήν εκπαίδευσιν και διά
τήν επαγγελματικήν θέσιν των χημικών. Αί κεναι θέσεις είναι
πολλαι, συνιστάται δέ ιδιαιτέρως όπως οι χημικοί σπεύσουν διά
τήν συμπλήρωσιν των ώστε ό νέος αυτός επαγγελματικός κλά-
δος, άπό των πρώτων ήμερών, καταστή πραγματικότης και έ-
δραιωθῇ μέ πολυάριθμα μέλη.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Κατόπιν τής έκκλήσεως του Δ. Σ. τής Ε.Ε.Χ. περί
τής ανάγκης τής έκτάκτου οικονομικής ενίσχυσεως του
Ταμείου τής Ένώσεως έκ μερους των χημικών, παρ'
ότι δέν ώργανώθη εισέτι ό σχετικός έρανος και ούδε-
μία άκόμη ήρξατο ένεργεία διά τήν συγκέντρωσιν χρη-
μάτων, έσπευσαν νά δηλώσουν συμμετοχήν ή νά κατα-
βάλουν ποσά οι έπόμενοι, περί τήν διοίκησιν συνάδει-
φοι, αναφερόμενοι κατά χρονολογικήν σειράν :

Γ. Δ. Παπαδημητρακόπουλος (καταβληθέντα) δρ.	10.000
Κ. Νεύρος (έδήλωσε)	» 500
Α. Μωυσιδης (καταβληθέντα)	» 1.000
Α. Μαρανής (καταβαλλόμενα εις δόσεις)	» 1.000
Ι. Κανδήλης	» 1.000
Γ. Κούμυλος	» 500
Ε. Τούλ	» 1.000
Δ. Καραθανάσης	» 500
Δ. Α. Δελής Ο.Ε. (έδήλωσεν ως α'. δόσιν)	» 2.000
Π. Κουσιδης (έδήλωσεν)	» 500
Δ. Αδάμ	» 500
Μ. Παλαιογιάννης	» 300

Η Δ. Ε. ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΑΥΤΩΝ

Ἡ Δ. Ε. θεωρεῖ ὑποχρέωσιν τῆς ὅπως εὐχαριστήσῃ τοὺς συναδέλφους διὰ τὴν θερμὴν ἐπιδοκιμασίαν μὲ τὴν ὁποίαν περιέβαλον τὴν πρώτην προσπάθειάν τῆς διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Περιοδικοῦ, τὴν καταβληθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἔκδοσιν τοῦ προηγουμένου τεύχους 3—6/1955 "Ἐχει ἐπίγνωσιν ὅτι πολλὰ πρέπει ἀκόμη νὰ γίνουσι διὰ τὴν βελτίωσιν ὄχι μόνον τῆς ἐμφανίσεως, ἀλλὰ πρὸ παντὸς τῆς καταχωρουμένης ὕλης, ἰδίᾳ πρὸς τὰς κατευθύνσεις τοῦ ἐνδιαφέροντος, τῆς ἐνημερότητος καὶ τῆς ποικιλίας τῶν θεμάτων. Καὶ καταβάλλει πρὸς τοῦτο πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν. Ἡ τοιαύτη ὁμῶς διαμόρφωσις τῆς ὕλης δὲν εἶναι μόνον ἔργον ἰδικόν τῆς. Εἶναι πρὸ παντὸς τῶν συνεργατῶν τοῦ Περιοδικοῦ, δηλ. ὄλων τῶν χημικῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς ὅπως τὸ Περιοδικὸν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν τακτικὴν μηνιαίαν ἔκδοσιν θέτει, μετὰ παρέλευσιν ἀκριβῶς μηνός, εἰς κυκλοφορίαν τὸ ὑπ' ἀριθ. 7/1955 τεύχος τοῦ μηνός Ἰουλίου. Διὰ τὴν πραγματοποιήσῃ τῆς ἐπιθυμίας τῆς αὐτῆς κατεβλήθησαν ἐξαιρετικὰ προσπάθειαι καὶ κόποι, δεδομένου ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων τῆς δὲν ἐμεσολάβησε τὸ ἀπαιτούμενον περιθώριον χρόνου διὰ τὴν συστηματικοὺς τῆς ἀρξαμένης ἀναδιοργανωτικῆς τῆς κινήσεως.

Τὸ προσεχές τεύχος θὰ εἶναι διπλοῦν Αὐγούστου—Σεπτεμβρίου (8—9) καὶ θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου. Τοῦτο ἐκρίθη ἀπαραίτητον καὶ διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, τῆς παροχῆς χρόνου πρὸς συστηματικοὺς τῆς ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως τοῦ Περιοδικοῦ, καὶ διότι κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τῶν διακοπῶν τοῦ θερμοῦ ἢ συγκέντρωσις ὕλης εἶναι ἄκρως δυσχερῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐλπίζει ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ συνεχίσῃ τὴν τακτικὴν κατὰ μῆνα ἔκδοσιν.

Ἡ Δ. Ε. θὰ εἶναι εὐτυχῆς ἐάν τύχῃ συγκεκριμένων ὑποδείξεων, ὡς πρὸς τὴν καλυτέραν ἐμφάνισιν τοῦ Περιοδικοῦ, ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων. Πρὸς διεξαγωγὴν δὲ εὐρυτέρας συζητήσεως ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου προτίθεται ὅπως καλῶς προσεχῶς εἰς κοινὴν σύσκεψιν ὄλους τοὺς συνεργάτας καὶ ἄλλους ἰδιαιτέρως ἐνδιαφερομένους δι' αὐτὸ συναδέλφους. Ἐν τῷ μεταξύ τὰ ἐκδιδόμενα τεύχη ἀποτελοῦν προσπάθειαν τείνουσαν πρὸς τὴν τελικὴν διαμόρφωσιν τοῦ Περιοδικοῦ, τὴν ὁποίαν προβλέπει ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους 1956.

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΚΑΙ Η ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΠΑΛΑΙΩΝ ΤΟΜΩΝ

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ. Ε. αἱ τιμαὶ συνδρομῶν κ.λ. τοῦ Περιοδικοῦ ὠρίσθησαν ὡς ἀκολουθεῖ:

Τιμὴ κατὰ αὐτοτελῆς τεύχος	Δρ. 10
Ἐτησίᾳ συνδρομῇ δι' ἐπισημόνας κλ.	> 100
Ἐτησίᾳ συνδρομῇ διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ βιομηχανίας	> 200
Παλαιοὶ τόμοι, ἀπὸ τοῦ 1937—1940, κατὰ τόμον (ἀντιστοιχοῦντα εἰς ἕκαστον ἔτος)	> 150
Παλαιοὶ τόμοι, ἀπὸ τοῦ 1941, καὶ μεταγενεστέρως, ἀντιστοιχοῦντες, λόγῳ τῆς ἐλλείπουσ ἐκδόσεως, εἰς περισσότερα ἕκαστος ἔτη	> 100
Πρακτικὰ Α' Πανελλ. Χημικοῦ Συνεδρίου 1937 (αὐτοτελῆς τόμος ἐκ 300 σελίδων. Ἐκδόσις πολυτελής)	> 100

Ὡς πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν, κατὰ τὰ γνωστά, δὲν ἀπαιτεῖται, διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν Χημικῶν Χρονικῶν, καταβολὴ ἰδιαιτέρας συνδρομῆς, διότι αὐτὴ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν τοιαύτην πρὸς τὴν Ἐνωσιν. Ἐπομένως ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν διακόπτεται μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις μεγάλων καθυστερήσεων συνδρομῶν τῆς Ἐνώσεως. Ἡ Δ. Ε. τῶν Χ.Χ.

καὶ τὸ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. ἔλαβον τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἐπανέλθουν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου τεύχους 3—6/1955 εἰς τὴν γενικὴν ἀποστολὴν τοῦ Περιοδικοῦ, εἰς ὄλους τοὺς χημικοὺς, ἀνεξαρτήτως καθυστερήσεως καταβολῶν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ταχείας ταμειακῆς τῶν ἐνημερώσεως. Παρακαλοῦνται κατ' ἀκολουθίαν οἱ συνάδελφοι αὐτοὶ ὅπως ἀρχίσουν ἀμέσως δι' ἠξυμμένων μηνιαίων καταβολῶν, τὴν βαθμιαίαν τακτοποίησιν τῶν καθυστερουμένων, ὅποτε ἡ Δ. Ε. δὲν θὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ μέτρον τῆς διακοπῆς τῆς ἀποστολῆς.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΛΑΔΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Ἐνώσις Χημικῶν Βιολόγων Μικροβιολόγων

Κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1954 τῆς Ἐνώσεως Χημικῶν Βιολόγων Μικροβιολόγων (Σωματεῖο ἀνεγνωρισμένου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1934) ἐξελέγη τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον μὲ τὴν ἀκόλουθον σύνθεσιν:

Πρόεδρος Δρ Κώστας Γ. Μακρῆς, Ἀντιπρόεδρος Δρ Κίμων Παναγόπουλος, Γ. Γραμματεὺς Λάμπρος Γ. Μαυρομάτης, Ταμίας Γεωργία Μαργωμένου, Σύμβουλοι Κλέαρχος Βούρβουλης, Ζωὴ Μελέα, Ἰωαννίδου καὶ Χρῆστος Πολιτόπουλος.

Τὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν νέαν Διοίκησιν συνοφίζονται κυρίως εἰς τὰ ἀκόλουθα δύο:

1. Ἡ ἀπόκτησις τοῦ δικαιώματος τῶν μελῶν τῆς Ε.Χ.Β.Μ. ὅπως ἰδρύσιν ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια βιοχημικῶν ἀναλύσεων καὶ μικροβιολογικῶν ἐξετάσεων, χωρὶς νὰ ὑφίστανται τὰς ὁχλήσεις τῶν τοπικῶν Διοικητικῶν καὶ Δικαστικῶν Ἀρχῶν, ὡς συχνάκις συνέβη εἰς διαφόρους συναδέλφους.

2. Ὁ διορισμὸς κλινικῶν χημικῶν εἰς τὰ νοσοκομεία, θεραπευτήρια, νοσηλευτικὰ ἐν γένει ἰδρύματα καὶ ΙΚΑ, ἅτινα δὲν ἔχουν προσλάβει ἀκόμη τοιοῦτους.

Ἐπὶ τῶν δύο αὐτῶν βασικῶν θεμάτων ἀπησχολήθη κατ' ἐπανάληψιν καὶ συνεχίσει ἀσχολούμενον τὸ Δ. Σ. ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν, μετὰ τοῦ ὁποῖου συνῆλθεν κατὰ τὸν μῆνα Μάϊου εἰς κοινὴν σύσκεψιν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ε.Χ.Β.Μ. κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον ἐπεσκέφη τὸν διεθνοῦς ἐξ Ἀθηνῶν καθηγητὴν Δρα King καὶ Πρόεδρον τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως Βιοχημικῶν, ἥτις ἀποτελεῖ Τμήμα τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως Θεωρητικῆς καὶ Ἐφαρμοσμένης Χημείας καὶ συνεζήτησε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν θεμάτων τῶν ἀπασχολούντων τοὺς Ἑλληνας βιοχημικοὺς. Ὁ κ. Καθηγητῆς ἔδειξεν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καὶ ἐζήτησεν πληροφορίας περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κλινικῶν χημικῶν καὶ τῶν βιοχημικῶν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν βιομηχανίαν ἢ εἰς ἐρευνητικὰ ἰδρύματα. Ἐν συνεχείᾳ τῆς συζητήσεως ἀντηλλάγη καὶ σχετικὴ ἀλληλογραφία μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ε.Χ.Β.Μ. καὶ τοῦ καθηγητοῦ Δρα King, ὅστις πρὸς τοὺς ἄλλοις ἐπέδειξε τὴν σκοπιμότητα τῆς συγκλήσεως περιφερειακῶν βιοχημικῶν συνεδρίων τῶν βιοχημικῶν Ἰταλίας, Γιουγκοσλαβίας, Τουρκίας, Συρίας, Ἰράκ, Ἰράν, Λιβάνου, Αἰγύπτου, Ἰσραὴλ καὶ Ἑλλάδος. Τὸ θέμα τοῦτο μελετᾶται ἤδη ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς Ε.Χ.Β.Μ., τὸ ὁποῖον κατ' ἀρχὴν ἀπεφάσισεν ὅπως, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, πραγματοποιηθῇ ἓν τοιοῦτον περιφερειακὸν συνέδριον εἰς Ἀθήνας, κατὰ τὴν ἀνοξίαν τοῦ προσεχοῦς ἔτους. Εἰς τὸ θέμα τοῦτο θὰ βοηθήσῃ ἰδιαιτέρως ἡ μελετωμένη ἰδρυσις ἐπιστημονικῆς Χημικῆς Ἐταιρείας.

Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Κ. Γ. Μακρῆ Προέδρου, Κίμ. Παναγοπούλου, Ἀντιπροέδρου καὶ τῆς κυρίας Ζωῆς Μελέα—Ἰωαννίδου ἐπεσκέφη τὸν καθηγητὴν κ. Ζέρβαν καὶ τὸν παρεκάλεσεν ὅπως κατὰ τὴν προσεχῆ συνάντησίν του μετὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. King, ἥτις θὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὸ συγκαλούμενον ἐν Βρυξέλλαις κατὰ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου Διεθνές Συνέδριον Βιοχημείας, συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ ἐπιμαχού θέματος τῶν βιοχημικῶν ἀναλύσεων καὶ τῆς τακτοποίησεως τῆς θέσεως τοῦ κλινικοῦ χημικοῦ καὶ παρ' ἡμῶν.

Τὸ Δ. Σ. ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνός θὰ συγκαλέσῃ Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Ε.Χ.Β.Μ. καὶ ἀπευθύνει ἰδιαιτέραν παράκλησιν πρὸς ὄλους τοὺς κλινικοὺς χημικοὺς καὶ ἰδίως εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰ μεγάλα νοσοκομεία, ἵνα παρευρεθῶσιν εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτὴν. Δυστυχῶς, οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν μέχρι σήμερον οὐδὲν ἐνδιαφέρον ἐπέδειξαν διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν γενικωτέρων ζητημάτων τῆς ἐιδικότητος βιολόγων μικροβιολόγων χημικῶν.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἡ ρύθμιση τῆς ποσοτικῆς ἀποδόσεως τῶν χημικῶν βιομηχανίας. Ἐκτός τῶν μεγάλων ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων ἅτινα ἀπασχολοῦν τὸν κλάδον καὶ ἡ ἐπίλυσις τῶν ὁποίων θ' ἀπαιτήσῃ μακρὰς καὶ ἐπιμόνουσ προσπαθείας, ὑφίσταται καὶ πληθὺς ἄλλων, ἐκ πρώτης ψφεως δευτερευόντων, ἅτινα πρέπει ἐπίσης νὰ ἐπιούρουσ τὴν προσοχὴν τῆς Ἐνώσεώς μας. Ταῦτα, ἐσωτερικῆς μᾶλλον φύσεως, εἶναι δυνατόν νὰ τύχουσ εὐχερестέρως καὶ ταχύτερας ρυθμίσεως. Μεταξὺ αὐτῶν, εἰς τὴν πρώτην σειράν, ἔρχεται τὸ θέμα τῆς ποσοτικῆς ἀποδόσεως τῶν χημικῶν τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων. Δεδομένου ὅτι εἰς τὰς περισσότερας περιπτώσεις ὑπηρετεῖ εἰς αὐτάς εἰς μόνον χημικός, ἢ πάντως περιωρισμένος ἀριθμός, εἶναι προφανές ὁποίας εὐθύνας ἐπιμύζεται καὶ ὁποία ἀπαιτήσεις ὑπάρχουσ ἀπὸ τοῦ χημικοῦ αὐτοῦ. Ὁ χημικός πρέπει νὰ παρακολουθῇ συγχρόνως καὶ τὴν βιομηχανοποίησιν καὶ τὸ ἐργαστήριον ἐνῶ ἔχει παραλλήλως τὴν ὄλην διοικητικὴν εὐθύνην τοῦ Ἐργοστασίου. Δι' αὐτὸν δὲν ὑφίσταται οὔτε ὠράριον ἐργασίας οὔτε ὄριον ποσοτικῆς ἀποδόσεως. Καὶ ἐπειδὴ ἡ λεπτὴ μορφή τῆς ἐργασίας του εἶναι διὰ τοὺς πολλοὺς ἀκατανόητος, οὐδεὶς τὸν ἐρωτᾷ πῶς εἶναι δυνατόν, ἐνὶδὸς τῆς συνήθους ἐργασίμου ἡμέρας, νὰ ἐκτελέσῃ τὸν ὄγκον τῶν ἀναλύσεων π.χ. αἵτινες, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ βιομηχάνου ἢ λόγῳ τῆς φύσεως τῆς ἐργασίας εἶναι βιομηχανικῶς ἀπαραίτητοι, ἐνῶ συγχρόνως ἔχει καὶ ὄλας τὰς ἄλλας φροντίδας. Ἀποτέλεσμα ὁ χημικός νὰ καταπονήται καὶ νὰ φθείρεται ὑπερμέτρως, τὸ ποσὸν τῆς παρεχομένης ἐργασίας νὰ εἶναι μορφῆς κατωτέρας, ἐπὶ ζημία τῆς βιομηχανικῆς ἀποδόσεως καὶ ἐπίσης τῆς ἐπιστημονικῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, καὶ τέλος νὰ αὐξάνῃ τὸ ἀπόθεμα τῆς ἀνεργίας λόγῳ τῆς ὑπερπασχολήσεως τοῦ ἰδίου ἀτόμου, δηλ. τῆς χρησιμοποίησεως μικροτέρου ἀριθμοῦ χημικῶν ἀπὸ τὸν στοιχειωδῶς ἀπαραίτητον δι' ἑκάστην ἐπιχείρησιν. Ἐχομεν τὴν γνώμην ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο χρήζει λεπτομεροῦς μελέτης, μία δὲ τοιαύτη ἐπὶ λογικῶν βάσεων ρύθμισις τοῦ ὄριου ποσοτικῆς ἀποδόσεως θὰ ὠφελήσῃ πολυτρόπως τὸν κλάδον μας ἀλλὰ καὶ τὴν Ἐθν. Οἰκονομίαν. Τὸ Ἄνωτατον Χημικὸν Συμβούλιον ἀσφαλῶς θὰ πρέπει νὰ ἔχη ἀρμοδιότητα ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ θὰ ἔδει νὰ ζητηθῇ ἡ βοήθειά του ἐν προκειμένῳ.

Ἡ προστασία τῆς ὑγείας τῶν χημικῶν. Δὲν ἔχει γίνεαι ἐπαρκῶς ἀντιληπτὸν ὅτι τὸ ἐπάγγελμα τῶν χημικῶν εἶναι τὸ βαρύτερον μεταξὺ ὄλων, ὄχι μόνον τῶν τοιοῦτων διοικητικῆς μορφῆς, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τῶν ἄλλων τεχνικῶν ἐπαγγελμάτων. Πολλοὶ ἀκόμη πιστεύουσ ὅτι πρόκειται περὶ μιᾶς εὐχαρίστου λεπτῆς φύσεως ἀπασχολήσεως μορφῆς λεπτοσυρικῆς, ἢ ὁποία μᾶλλον τέρπει παρὰ κουράζει. Εἰς τὴν πραγματικότητα συμβαίνει τὸ ἐκ διαμέτρου ἀντιθετόν. Διότι ὁ μὲν χημικός τοῦ ἐργαστηρίου, εἶναι ὑποχρεωμένος λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς λεπτῆς καὶ δυσκόλου φύσεως τῆς ἐργασίας του νὰ εὐρίσκειται συνεχῶς με ἐντεταμένην τὴν προσοχὴν, πρᾶγμα ὁ καταπονεῖ τὰς πνευματικὰς του δυνάμεις ἐνῶ φθείρει ἀνεπανορθώτως τὸ νευρικὸν του σύστημα. Ὁ δὲ χημικός τῆς βιομηχανίας ἐκτίθεται εἰς ἀμέσουσ κινδύνους ἐκ τῶν μηχανημάτων, ἐκ τῆς ὑπερκοπώσεως, ἐκ τῶν συνεχῶς μεταβαλλομένων κλιματολογικῶν συνθηκῶν καὶ πολλῶν ἄλλων. Καὶ πάντα ταῦτα ἐπὶ πλέον τῆς διαρκοῦς καταπονήσεως λόγῳ τῆς ἀδιακόπου μελέτης, διότι ἡ ἐπιστήμη μας συνεχῶς ἐξελισσομένη δὲν ἐπιτρέπει οὐδ' ἐπὶ στιγμῆς καθυστέρησιν εἰς τὸν τομέα τῆς διὰ τῆς σπουδῆς παρακολουθήσεως αὐτῆς, τῆς συναισθησεως τῆς βαρείας εὐθύνης τὴν ὁποίαν δι' ἑκάστην πρᾶξιν του φέρει ὁ χημικός καὶ τῆς ἀνεπανορθώτου φθορᾶς τῆς ὑγείας λόγῳ τῶν χρησιμοποιουμένων ὑλικῶν. Τόσον εἰς τὸ Ἐργαστήριον ὅσον καὶ εἰς τὴν Βιομηχανίαν ὁ χημικός εἶναι πάντοτε ἐκτεθειμένος εἰς ἀτμοὺς ὀξέων καὶ ἄλλων ἐπικινδύνων οὐσιῶν, εἰς ἀτμοσφαι-

ρας κονιορτοβριθεῖς, εἰς περιβάλλον ὑπερμέτρου οὐξήσεως τῆς ἀτμοσφαιρικῆς ὑγρασίας καὶ πολλὰς ἄλλας ἀναλόγους συνθήκας. Καὶ αὐταὶ εἶναι αἱ συνήθεις περιπτώσεις, διότι ὑφίστανται καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀμέσου καὶ συνεχοῦς κινδύνου ζωῆς, ὡς εἶναι διὰ τοὺς ἐργαζομένους εἰς βιομηχανίας παρασκευῆς ἐκρηκτικῶν ἢ εὐφλέκτων ὑλῶν. Διὰ τὸν ἐργάτην εἰς τὴν χώραν μας ὑφίσταται μία ἐπιμελῆς προστασία ἐναντι τῶν κινδύνων τῆς ἐργασίας του, ἐνῶ διὰ τὸν χημικὸν οὐδεμία ἐπὶ πλέον τοιαύτη. Τὸ θέμα τοῦτο πρέπει νὰ μελετηθῇ ἐπιμελῶς, Πρῶτον πρέπει νὰ γνωρίσωμεν εὐρύτερον εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον τὸ ποσόν κοπιῶδες καὶ φθοροποιὸν εἶναι τὸ ἔργον τοῦ χημικοῦ καὶ ὅτι κατόπιν τούτου δικαιούται οὗτος ἀναλόγους ἀνταμοιβῆς. Δεύτερον πρέπει νὰ ληφθοῦν τὰ ἐνδεικνυόμενα προστατευτικὰ μέτρα διὰ τὴν ὑγείαν του καὶ τὴν ζωὴν του. Ἡ τραγικὴ ἐπιβεβαίωσις τῶν ἀνωτέρω ἔρχεται ἀπὸ τὸν πίνακα τῶν συνταξιούχων τοῦ Ταμείου μας, ὅστις κατὰ τὸ ἡμισυ ἀπαρτίζεται ἀπὸ χήρας καὶ ὄρφανᾶ, πρᾶγμα ποῦ δὲν παρατηρεῖται εἰς καμμίαν ἄλλην ἐπαγγελματικὴν τάξιν. Οἱ χημικοὶ δηλ. συνήθως δὲν προφθάνουσ νὰ παροῦσ σύνταξιν. Πεθαίνουσ ὄρθιοι κοντὰ εἰς τὸν πάγκον ἢ τὴν λάντσαν.

Κανεῖς νὰ μὴ ἀπουσιάσῃ κατὰ τὴν τακτ. Γεν. Συνέλευσιν τοῦ θέρου. Ἡ κυριώτερα αἰτία ἡ ὁποία κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἀπεγοήτευσε τὰς διοικήσεις τῆς Ἐνώσεως ὡστε ἡ ὀργάνωσις μας νὰ χάσῃ τὴν παλαιάν τῆς ζωτικότητά, ἢ δὲ προστασία τῶν συμφερόντων καὶ ἡ ἐν γένει ἐμφάνισις τοῦ κλάδου νὰ περιέλθουσ εἰς παρακμὴν, εἶναι ἀσφαλῶς ἡ ἔλλειψις ἐνδιαφέροντος καὶ πνεύματος συνεργασίας τῶν χημικῶν πρὸς τὴν Ἐνωσιν. Οὐδεὶς ἐδέχετο ν' ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν, αἱ συνελεύσεις συνήρχοντο με παρόντας, ἐπὶ 1000 τοῦλάχιστον ἐνεργῶν μελῶν, ὀλίγας τινὰς δεκάδας, ἐλάχιστα κατέβαλον τὴν ἀσημαντόν χρηματικὴν συνδρομὴν πρὸς τὴν Ἐνωσιν καὶ οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὴν διοίκησιν, ἀντὶ ἄλλης ἠθικῆς ἐνισχύσεως διὰ τὴν ἀνιδιοτελεῖ ἀπασχόλησιν των εἰς τὰ κοινὰ, ἀντεμετώπιζον τὴν εἰρωνείαν καὶ τὰ μειδιάματα τῶν πολλῶν διὰ τὴν, κατ' αὐτοὺς, ἄσκοπον ἀπασχόλησιν των. Τὸ ἐπικρατήσαν αὐτὸ πνεῦμα εἶναι ὄλας ἀπαράδεκτον καὶ πρέπει ἐμφαντικῶς νὰ παταχθῇ! Ἄλλοίμονον ἐάν καταστραφῇ τελείως, μάλιστα μεταξὺ ἐπιστημόνων, ἡ ἀρχὴ τῆς συνεργασίας. Ἄλλοίμονον ἐάν καθιερωθῇ τὸ δόγμα: ἕκαστος διὰ τὸν ἐαυτὸν του ποῦ ὡς εἶναι φυσικὸν ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν ἀρχὴν τῆς διὰ τῆς ἐξοντώσεως τοῦ ἐνός ἐπικράτησιν τοῦ ἄλλου. Ἄλλοίμονον ἐάν ἡ τοποθέτησις εἰς τὴν ἡγεσίαν τῶν ἱκανῶν προσώπων, ἅτινα θυσιάζουσ ὑπὲρ τῶν πολλῶν τὰ ἀτομικὰ των συμφέροντα, δὲν πλαισιωθῇ διὰ τῆς ἐπιβαλλομένης θερμῆς συμπαραστάσεως ἀλλὰ ἀνταμείβεται με μειδιάματα ἢ ἔστω με τὴν ψυχρὰν ἀδιαφορίαν. Σήμερον οἱ διοικούντες τὴν Ἐνωσιν ἀποτελοῦνται ἀπὸ νέους τινὰς χημικοῦς, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν περίοδον αὐτὴν τῶν τόσοσ σκληρῶν ἀγώνων διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐπικράτησιν, δαπανοῦν πολυτίμους δυνάμεις ἐπὶ ἰδικῇ των ζημίᾳ χάριν τῶν πολλῶν. Ἐπίσης ἀπὸ παλαιότερους τινὰς συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἐπαγγελματικῶς πλέον διαμορφωμένοι, θυσιάζουσ τὰς ἐργασίας των καὶ τὸν πολῦτιμον χρόνον των, χάριν τοῦ συνόλου. Ὅλοι αὐτοὶ, διὰ νὰ μὴ ἀποβοῦν ἐπὶ ματαίῳ αἱ προσπάθειαι των, διὰ νὰ αἰσθανθοῦν τὴν θερμὴν τῆς συμπαραστάσεως τοῦ κλάδου καὶ νὰ φωτισθοῦν εἰς τὰς ἐνεργείας των ἀπὸ τὴν συλλογικὴν μελέτην τῶν ζωτικῶν προβλημάτων τοῦ κλάδου, τοῦτο μόνον ζητοῦσ σήμερον. Νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ πάλιν τὸ πνεῦμα τῆς στενῆς συνεργασίας καὶ ἐνδιαφέροντος τῶν χημικῶν. Ἡ τακτικὴ Γ.Σ. τῆς Ἐνώσεως, ἡ συνεργομένη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουλίου πρέπει διὰ τοῦ ὄγκου τῆς νὰ δικαιώσῃ τὴν τοιαύτην μικρὰν των ἀξίωσιν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑΙ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΧΗΜΙΚΩΝ

Το Ταμείον Ἐπιχορ. Ἀσφαλίσεως Χημικῶν εἶναι ὁ μόνος προστατευτικὸς οἰκονομικὸς ὄργανισμὸς τὸν ὁποῖον ὁ κλάδος μας, μετὰ τόσους μακροῦς καὶ ἀχαρεῖς ἀγῶνας, ἠτύχησε ν' ἀποκτήσῃ. Παρ' ὅτι δὲ τοιαύτης ζωτικωτάτης σημασίας, τὰ τῆς ἰδρύσεως, λειτουργίας καὶ σημερινῆς του οἰκονομικῆς ὑποστάσεως ἐλάχιστα εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς συναδέλφους. Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι δὲν κουράζομεν τοὺς ἀναγνώστας μας ἔάν, ἐν συνεχείᾳ τῆς εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος ἐπισκοπήσεως ἐπὶ τῆς σημερινῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τοῦ Ταμείου, ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ θέματος, διὰ νὰ δώσωμεν ἐν συντομίᾳ μίαν γενικωτέραν εἰκόνα ἐπὶ τῆς λειτουργίας καὶ ἐξελιξέως αὐτοῦ.

Ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως τοῦ κλάδου, κατὰ τὸ 1924, μία ἐκ τῶν πρώτων καὶ βασικῶν ἐπιδιώξεων αὐτοῦ ὑπῆρξε πάντοτε ἡ ἴδρυσις τοῦ Ταμείου Συντάξεως. Δυστυχῶς, τὰ ἔτη παρήρχοντο καὶ παρὰ τὰς ἐπιμόρους ἐνεργείας τῶν ἐκάστοτε διοικητικῶν μας, παρ' ὅτι ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην αἰ διάφοροι τάξεις καταχυροῦντο δι' ἰδίων ἰσχυρῶν συνταξιοδοτικῶν Ταμείων, ἡμεῖς παρεμέναμεν, πάντοτε παραγκωνιζόμενοι, εἰς τὸ περιώριον. Ἡ ἐν τῷ μεταξὺ ἴδρυσις τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, εἰς τὸ ὁποῖον τύποις συμπεριελήφθησαν ἅπαντες οἱ ἐργαζόμενοι, ἐδημιούργησε νέον κῶλυμα δι' ἡμᾶς διότι κατὰ τὸν σχετικὸν Νόμον ἀπεκλείετο ἐφ' ἐξῆς ἡ θέσπισις ἰδιαιτέρων κλαδικῶν Ταμείων. Ἡναγκάσθημεν κατόπιν τούτου νὰ περιορίσωμεν τὰς ἀξιώσεις μας διὰ Ταμείον ἐπιχορηγίας τὸν ὁποῖον πάντοτε ἐπέδειξαν οἱ ἰθύνοντες διὰ τὸν πλέον παραγωγικὸν ἐπιστημονικὸν κλάδον, ὅτι ἔπρεπε νὰ εὐρεθῇ μία κατοχικὴ Κυβέρνησις διὰ νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν πρὸς τοὺς χημικοὺς τῆς Ἑλλάδος ἀδικίαν καὶ παραγκωνίαν ὑπὸ τόσων προκατόχων τῆς, αἵτινες ὅλα ἕως τότε ἐκώφευσαν εἰς τὰ αἰτήματά των. Ἡ ἐπανορθώσις δὲ τῆς ἀδικίας αὐτῆς ὀφείλεται πρὸ παντὸς εἰς τὸν ἐκλεκτὸν Ὑπουργόν, ὁ ὁποῖος παρὰ τὴν σκοτεινὴν ἐκείνην ἐποχὴν, ἔτυχε νὰ προϊσταται τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, τὸν κ. Ἀνδρ. Λιβιεράτον.

Οἱ δίκαιοι κοινωνικοὶ πόροι μὲ τοὺς ὁποίους ἐπρωὶ κωδικοῦντο τότε τὸ Ταμείον μας, τὸ ὁποῖον διὰ τυπικοὺς μόνον λόγους ἐφέρετο ὡς ἐπιχορηγικόν, ἐνῶ διὰ μεγάλην μερίδα συναδέλφων εἶναι ἀποκλειστικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἐπομένως κυρίας τοιαύτης, ἦσαν ἐπὶ τοῦ οἰνοπνεύματος, τοῦ τοιμέντου, τῶν ὀξέων καὶ τῆς ζύμης. Ὀρίζοντο μὲ παγίαν καταβολὴν κατὰ μονάδας παραγωγῆς καὶ ὄχι εἰς ποσοστιαίαν ἀναλογίαν ἐπὶ τῆς τιμῆς των. Παρ' ὅτι δὲ ἀσημάντου κοινωνικῆς ἐπιβαρύνσεως, ἀπέφερον σημαντικώτατον ἔσοδον. Βάσει τῆς τότε ἀποδόσεως τῶν εἰδῶν αὐτῶν ἀνήρχετο τοῦτο ἐτησίως περίπου εἰς 25.000.000 προπολεμικῶν δραχμῶν.

Ὡς ἦτο ἐπόμενον ὁμοῦς τὰ κατοχικὰ αὐτὰ ἔσοδα ἐξηνεμίσθησαν μὲ τὸν ραγδαῖον πληθωρισμὸν, ὥστε τὸ Ταμείον κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν εὐρέθη μὲ μηδενισμένην τὴν περιουσίαν του. Ἐγένετο τότε προσαρμογὴ τῶν πόρων βάσει τοῦ νέου νομίσματος, δυστυχῶς ὁμοῦς ὄχι, ὡς ὀφείλε, μὲ ποσοστιαίαν ἀναλογίαν ὥστε τὰ πραγματικοποιούμενα ἔσοδα νὰ ἀκολουθοῦν τὴν πραγματικότητα τῆς δημιουργηθείσης οἰκονομικῆς καταστάσεως. Οὕτω, ἐνῶ ἡ δραχμὴ ἔχανε διαρκῶς τὴν ἀξίαν της, τὰ ἐκ τῶν πόρων ἔσοδα μας ἕμεναν εἰς τὸ αὐτὸ πάντοτε ἐπίπεδον. Καὶ ἐγένετο μὲν ἐνδιαμέσως κατὰ τὸ 1946 μίαν σχετικὴν προσαρμογὴ αὐτῶν, ἀλλὰ πάντοτε

μὲ παγίαν βάσιν, ὥστε ταχέως καὶ αὐτὴ νὰ ἐξανημισθῇ καὶ νὰ παρουσιάζεται σήμερον ἡ σωστὴ κονιοροποίησης, περὶ τῆς ὁποίας ὠμιλήσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μας.*

Ἐάν οἱ πόροι αὐτοὶ τοῦ Ταμείου εὐρίσκοντο σήμερον δι' ἕκαστον τῶν φορολογουμένων εἰδῶν εἰς τὴν αὐτὴν πρὸς τὴν προπολεμικὴν σχέσιν ἐπιβαρύνσεως αὐτῶν, τὸ ἐξ αὐτῶν πραγματοποιοῦμενον ἔσοδον θὰ ἀνήρχετο κατὰ τὸ 1954 ἀντὶ τῶν 502.919 δραχμῶν τοῦλάχιστον εἰς 12.500.000. Καὶ μὲ τοιαύτην οἰκονομικὴν εὐχέρειαν εἶναι προφανές κατὰ πόσον πληρέστερον τρόπον θὰ ἀντεικρίνετο εἰς τὰς ἔναντι τῶν συνταξιούχων του ὑποχρεώσεις.

Αἱ μεταπολεμικαὶ διοικήσεις τοῦ Ταμείου κατέβαλον ἀκαρπύς προσπάθειαις πρὸς βελτιώσιν τῆς καταστάσεως αὐτῆς. Ἡ μετατροπὴ τῆς ἐπιβαρύνσεως ἀπὸ παγίας εἰς ποσοστιαίας προσέκρουε εἰς τὴν ἀρχικὴν διατύπωσιν, ἥτις ὥριζε σταθερὰ ποσὰ κατὰ μονάδα. Βραδύτερον, μὲ τὴν συνεχῶς θρυλούμενην καταργίαν τῶν πόρων ἢ καὶ αὐτῶν τῶν κλαδικῶν Ταμείων, αἱ ἐνεργεῖαι ἀπέβησαν ἔτι μᾶλλον ἄκαρποι καὶ ἐνίοτε ἐπικίνδυνοι. Διότι προεῖχε πλέον, κατόπιν τοῦ ἐπαπειλουμένου κινδύνου τῆς πλήρους καταργήσεως, πρὸ παντὸς ἡ διατήρησις του ἐν ζωῇ, ἔστω καὶ λανθάνουσα, ὥστε ὑπὸ καλυτέρους καιροῦς νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς νέας ἀδικίας. Διὰ νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν ποία ἀντίδρασις ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν ὅτι πρὸ διετίας περίπου ἐζητήσαμεν τὴν αὐξίαν εἰς λογικὸν ἐπίπεδον τῆς εισφορᾶς τῶν ἠσφαλισμένων, δηλ. τὴν προσαρμογὴν τῶν ἰδικῶν μας καταβολῶν. Καὶ ὁμοῦς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον Ἐργασίας, παρασυρόμενον ἰσως ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἀκαθόριστον ἐπὶ τῶν Ταμείων πολιτικὴν — καταργήσεως καὶ μὴ καταργήσεως, ἐξυγιάνσεως τῶν οἰκονομικῶν των καὶ συγχρόνως καταβαρθερώσεως αὐτῶν—δὲν μᾶς ἐπέτρεψε οὔτε αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀπόφασιν νὰ θέσωμεν εἰς ἐφαρμογὴν.

Ἴσως οἱ ἀγνοοῦντες τὰ τοῦ κρατικοῦ παρεμβατισμοῦ εἰς τοὺς ἀσφαλιστικὸς ὄργανισμοὺς θὰ ἔχουν τὴν ἀπορίαν διὰ τὸ ὑλάχιστον αὐτὴ ἢ μὲ τόσους κόπους κτηθεῖσα μικρὰ εἰς ρευστὸν περιουσία τοῦ Ταμείου νὰ μὲν εἰς τὴν Τράπεζαν νεκρὰ καὶ ἐξανημισμένη καὶ νὰ μὴ ἀξιοποιῆται καταλλήλως. Διότι ἀπλούστατα δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν καμμίαν ἐπέδυσιν. Μὲ μωρίας κόπους ἀπεκτήσαμεν τὰ δύο ἀκίνητα (βλέπε προηγούμενον ἄρθρον) καὶ ἐπιδιώκομεν ἀπὸ ἐτῶν τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος 105 οἰκοπέδου. Εἰς τὸ ἐκεῖ μέγαρον θὰ ἐστεγάσῃτο εὐπρεπῶς καὶ ἡ Ἐνωσίς μας. Δυστυχῶς δὲν μᾶς ἐδόθη ἡ πρὸς τοῦτο ἄδεια, τὴν ὁποίαν ἀπὸ ἐτῶν ἐπιδιώκομεν, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ λόγῳ τῆς ἐπελθούσης αὐξήσεως τῶν δαπανῶν ἀνοικοδομήσεως, δὲν εἶναι καὶ δυνατὴ αὐτὴ μὲ τὰ ὑπάρχοντα ἀποθεματικά.

Ἄς ἴδωμεν τώρα ποία εἶναι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ταμείου. Εἶναι ἡ προστασία τοῦ γῆρατος καὶ τῆς ἀναπηρίας τῶν ἐξερχομένων τοῦ ἐπαγγέλματος χημικῶν καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτῶν τῶν δικαιοδόχων των, δηλ. τῶν ὑπ' αὐτῶν προστατευομένων μελῶν τῆς οἰκογενείας. Οἱ παρατιθέμενοι πίνακες δίδουν πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς κινήσεως ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων. Ἐπὶ ἠσφαλισμένων χημικῶν ὑπ' ἀριθμ. μητρώου 1540, ἀντιστοιχοῦν 120 συνταξιούχοι καὶ δικαιοδόχοι. Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν συνταξιοδοτηθέντων ἀνήλθεν εἰς τοὺς 131, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἐπῆλθον 11 διακοπαί, ὥστε σήμερον οἱ ἐν ἐνεργείᾳ συνταξιούχοι ἀνέρχονται εἰς 120.

* Περὶ τῶν κοινωνικῶν πόρων καὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Ταμείου βλέπε προηγούμενον ἄρθρον. Χημικά Χρονικά 20 Β, τεύχος 3—6, σ. 25.

Π Ι Ν Α Ξ Ι

Κατάστασις ήσφαλισμένων μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1954 κατά χρονολογίαν έγγραφης και κατά κλάδους

Έτη	Μισθωτοί Βιομηχ. κ.λ.			Δημόσιοι υπάλληλοι			Έλευθ. επαγγελματίαι			Σύνολον		
	Άρρεν.	Θηλ.	Σύνολ.	Άρρεν.	Θηλ.	Σύνολ.	Άρρεν.	Θηλ.	Σύνολ.	Άρρεν.	Θηλ.	Σύνολ.
1943	140	3	143	87	3	90	43	—	43	270	6	276
1944	275	6	281	138	4	142	81	—	81	494	10	504
1945	342	9	351	185	6	191	113	1	114	640	16	656
1946	381	11	392	209	8	217	123	1	124	713	20	733
1947	439	16	455	248	10	258	156	1	157	843	27	870
1948	468	16	484	263	10	273	166	1	167	898	27	925
1949	563	25	588	268	11	279	166	1	167	997	37	1034
1950	596	32	628	280	15	295	173	1	174	1049	48	1097
1951	636	41	677	289	19	308	180	1	181	1105	61	1166
1952	709	45	754	304	20	324	197	1	198	1210	66	1276
1953	738	49	787	305	20	325	201	1	202	1244	70	1314
1954	919	58	977	326	25	351	211	1	212	1456	84	1540

Π Ι Ν Α Ξ Ι Ι

Κατάταξις συνταξιούχων μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1954 κατά χρονολογίαν και αιτίαν συνταξιοδότησεως

Αιτία συν/σεως	Αριθ. έξελθ. συν/χων	Έξελθόντες ήσφαλισμένοι κατά περιόδους έτων												Διακοπαι Μεταβιβασ.	
		1943	1944	1945	1946	1947	1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954	Διακοπ.	Μεταβ.
Γήρας	63	—	—	5	2	6	5	4	3	7	12	10	9	5	7
Θάνατος	61	2	3	6	8	5	5	5	4	14	3	5	1	6	—
Άναπηρία	7	—	—	—	—	1	—	—	1	—	2	2	1	—	2
Σύνολον	131	2	3	11	10	12	10	9	8	21	17	17	11	11	9

Π Ι Ν Α Ξ Ι Ι Ι

Έμφαινων τούς κατά την 31ην Δεκεμβρίου 1954 συνταξιοδοτούμενους κατά αιτίας έξόδου ως και τον μέσον όρον του χρόνου άσφαλίσεως και της συντάξεως

Αιτία έξόδου	Συνταξιοδοχοι	Χρόνος άσφαλίσεως		Συντάξεις εις νέας δραχμάς		
		Έτη	Μήνες	Άναπροσηρο-σμένα	Άνωτάτη	Κατωτάτη
Άναπηρία	5	129	9	2.923	619	514
Μέσος όρος	—	26	—	585	—	—
Γήρας	51	1.624	—	32.057	665	514
Μέσος όρος	—	31	10	628,50	—	—
Θάνατος	64	1.422	4	26.531	536	279
Μέσος όρος	—	22	3	414,50	—	—
Σύνολον	120	3.176	1	61.511,—	665	279
Γεν. Μέσος όρος	—	26	6	513	—	—

Π Ι Ν Α Ξ Ι V

Έμφαινων τα διανυόμενα έτη ως συνταξιούχων κατά την 31ην Δεκεμβρίου 1954

Συντάξεις λόγφ:	Σύνολον	Διανύουν έτος συνταξιοδότησεως												
		12ον	11ον	10ον	9ον	8ον	7ον	6ον	5ον	4ον	3ον	2ον	1ον	
Άναπηρίας	5	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	2	1
Γήρατος	51	—	—	2	2	5	3	2	2	6	10	10	9	—
Θανάτου	64	1	2	6	8	5	6	7	5	13	5	5	1	—
Σύνολον	120	2	3	8	10	10	9	9	8	19	16	17	11	—

Ο αριθμός δὲ αὐτὸς τῶν δικαιωπαρῶν συνεχῶς αὐξάνει καὶ θὰ σημειώσῃ κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη ἀπότομον ἄνοδον. Διότι παρήλθεν 35ετία ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀθρόας ἐξαγωγῆς χημικῶν ὑπὸ τῶν ἑλλ. ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ κατὰ συνέπειαν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν περίοδον τῆς ἀντιστοίχου ἐξόδου αὐτῶν ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος. Κατὰ συνέπειαν τὸ ζήτημα τῆς ἀνάγκης οἰκονομικῆς στηρίξεως τοῦ Ταμείου μας θὰ ἐμφανισθῇ ὀξύτερον κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη. Ἡ ἐπιδικωμένη αὐξήσις, εἰς λογικὸν ἐπίπεδον, τῆς ἀτομικῆς εἰσφορᾶς τῶν ἡσφαλισμένων, θὰ καλύψῃ διὰ τινὰ ἔτη τὰ ἀμέσους αὐτὰς ἀνάγκας, ὅπως οἰκονομικῶς ἀπαιτεῖται ριζικωτέρα λύσις. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐπάνοδος τῶν πόρων τοῦ Ταμείου εἰς τὸ προπολεμικὸν ἐπίπεδον. Δὲν εἶναι οὕτε λογικὸν οὕτε δίκαιον μόνον διὰ τοὺς Χημικοὺς νὰ ἐφαρμόζωνται διαφορετικὰ μέτρα ἀπὸ τὰ ἰσχύοντα διὰ τοὺς Νομικοὺς καὶ τοὺς Ἱατροὺς καὶ τούτους ἄλλους κλάδους ἐπιστημονίων, τῶν ὁποίων τὰ Ταμεία ἔχουν πόρους ἰσχυροτάτους καὶ πάντοτε καὶ συνεχῶς προσαρμοζομένους.*

Μία θλιβερὰ διαπίστωσις ἐξαγομένη ἐκ τῶν πινάκων αὐτῶν εἶναι ἡ πλήρης ἀνάλωσις τὴν ὁποίαν ὑφίστανται οἱ χημικοὶ κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ βαρέος καὶ φθοροποιοῦ διὰ τὴν ὑγείαν ἐπαγγέλματός των. Αἱ συντάξεις γήρατος εἶναι ἀριθμητικῶς σχεδὸν ἴσαι πρὸς τὰς τῶν δικαιωδῶν, ἀναλογία μὴ παρατηρουμένη εἰς οὐδὲν ἄλλο Ταμεῖον. Τοῦτο σημαίνει ὅτι μεγάλος ἀριθμὸς χημικῶν, φθειρόμενος πρόωρος, ἀποθνήσκει προτοῦ γηράσκῃ καὶ ἐπομένως δὲν προφθάνει νὰ τύχῃ συντάξεω. Εἰς αὐτὴν τὸν διαδέχονται προστατευόμενα μέλη τῆς οἰκογενείας τούτων.

Ὡς πρὸς τὸ περιορισμένον ὕψος τῶν παρεχομένων συντάξεων (σημερινὴ μέγιστη τοιαύτη ν. δραχμαὶ 665), τὸ ὁποῖον πολὺ ἀπέχει ἀπὸ τὸ προβλεπόμενον προπολεμικόν (μεγίστη συντάξις προπολεμικῆ δραχ. 10.500) ὀφείλεται εἰς τὰ περιορισμένα οἰκονομικὰ μας. Διότι ὑπὸ τὴν σημερινὴν κατάστασιν δὲν εἶναι λογικὸν οὕτε σκέψις νὰ γίνῃ περὶ αὐξήσεως τῶν συντάξεων.

I. Δ. Κ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ

ΤΑ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουνίου 1955

Πρὸς τὴν Δ. Ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν»

Μεταξὺ τῶν πολυποικίλων καθηκόντων τῶν χημικῶν βιομηχανίας εἶναι, ὡς γνωστὸν, καὶ ἡ ἀνάμιξις των εἰς τὰ δικαστήρια. Διότι ἄλλοτε, καθ' ὃ δὲν ἐπεθύμουν τῶν ἐπιχειρήσεων, προσάγονται ὡς κατηγορούμενοι καὶ ἄλλοτε, καθ' ὃ φυσικοὶ ὑπερασπίζονται τῶν συμφερόντων αὐτῶν ὡς ἐμπειρογνώμονες μάρτυρες. Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς περιπτώσεις, πλὴν ἐξαιρέσεων, φθάνονται πολυτρόπως εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἐπιστημονικῆς των ὑποστάσεως καὶ ἀξιοπρεπείας, ἐνθ' ἀπαλλάσσονται καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς εὐθυκρισίας τῶν δικαστῶν. Διότι οὗτοι ἔχοντες τὴν ἀποστολὴν ἀνομιῆς δικαιοσύνης, δὲν παύουν νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ ἐπιστήμονες, ὥστε νὰ δικαιούμεθα νὰ ἀναμένωμεν τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἀνεπηρέαστου καὶ ἀνεπτυγμένου ἐπιστημονικοῦ των σκέπτεσθαι. Ἐν τούτοις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς τὰ δικαστήρια αὐτὰ, ἅτινα εἶναι τὰ λεγόμενα ἀγορανομικά, διατυπῶνται τοιαῦται πρωτοφανεῖς θεωρίαι καὶ ἐκδίδονται τοιαῦται ἀπίθανοι ἀποφάσεις, ὥστε νὰ μὴ ἰσχύῃ δι' αὐτὰς ἀπλῶς τὸ ἀπόφθεγμα τοῦ Ψαθᾶ «ἡ Θέμις ἔχει κέφια», ἀλλὰ νὰ προκαλοῦν εἰς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὰ τῆς δικαιοσύνης «θάκρυα»—θάκρυα λύτης διὰ τὸν ἀδικαιολόγητον ἐπιστημονικὸν διασυρμὸν τῆς.

Ἀφορμὴν μᾶς δίδει, διὰ νὰ ἀνακινήσωμεν εὐρύτερον τὸ ζήτημα αὐτό, τὸ ὅτι μὲν ἄριστος ἀριθμὸς συναδέλφων παρακολουθεῖ καὶ γνωρίζει ἐξ ἰδίας πικρὰς πείρας, τελευταία ἀπόφασις τοῦ ἀγορανομικοῦ δικαστηρίου Ἀθηνῶν. Ἐπρόκειτο

* Διὰ νὰ δώσωμεν μίαν ἰδέαν τῆς σχέσεως ἐπιβαρύνσεως τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου τοῦ ἰδιοῦ μας Ταμείου ὡς πρὸς τὰ ἄλλα σημεῖον ὅτι τὸ οὐδένουμα ἔχει δι' ἡμᾶς φέρων 0,07%, ἐνθ' ἡμᾶς φάρμακα ὑπὲρ τοῦ ΤΣΑΥ ἐπιβαρύνουν μέχρι 8%.

περὶ ἐνὸς ἀλεύρου, τὸ ὁποῖον ἀναλυθὲν τὸ πρῶτον μετὰ δύο μῆνας ὑπὸ τοῦ Γ. Χ. Κ. καὶ κατ' ἔφεσιν μετὰ ἕτερον ἀκόμῃ μῆνα, εὐρέθη ἡλλοιωμένον, ὥστε τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀναλύσεως αὐτῆς νὰ μὴ ἰσχύουν. Ὡς ἐκ τούτου, ἐξεδόθη αὐτεπαγγέλτως ἀπαλλακτικὴ γνωμάτευσις τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου (ἀριθ. ἀποφάσεως 1751)20.10.54) χωρὶς καὶ νὰ κληθῇ, λόγῳ τοῦ ὀφθαλμοφανοῦς τοῦ δικαίου, ὅπως παραστῇ καὶ ὑποστηρίξῃ τὴν ὑπόθεσιν ὃ ἐνδιαφερόμενος. Ἐν τούτοις, ἡ ἐν λόγῳ, συνημμένη εἰς τὴν δικαιογραφίαν, ἀπόφασις τοῦ ἀνωτάτου αὐτοῦ χημικοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὸ ὅτι οὐ μὲ τέχον ὅλοι οἱ ἀρμόδιοι καθηγηταὶ Πανεπιστημίου καὶ Πολυτεχνείου καὶ αἱ ἀρμόδιαι δηρησεῖαι τοῦ Γ. Χ. Κ., ἡγηθηθῆναι τελείως καὶ ὃ κατηγορούμενος κατεδικάσθη, μάλιστα μὲ αὐστηρότερον τοῦ συνήθους μέτρον. Ἐρωτᾶται ὁμῶς, οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ ἄλλοι κρατικοὶ εἰδικοί ἔχουν ὀλιγωτέρας γνώσεις χημείας καὶ μικροτέραν ἀντίληψιν τῶν συνθηκῶν τῆς βιομηχανίας ἀπὸ τοὺς νομικοὺς ἐπὶ τῆς ἔθρας δικαστῆς; Ἡ ἐπιδοχὴ τῆς δικαιοσύνης φέρεται συμβολικῶς ὡς τυφλή, πρέπει νὰ ἐκδίδονται ἀποφάσεις στὰ «στραβά» κατὰ παρέκκλιαν τοῦ στοιχειώδους ἐπιστημονικῶς σκέπτεσθαι; Καὶ ἐὰν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἀγνωστὴν τὸ Α.Χ.Σ. πρὸς τί ἢ παρ' αὐτῆς δικαιοσύνης;

Ἐχομεν ἐπομένως τὴν γνώμην ὅτι διὰ νὰ μὴ διασῦρται ἡ δικαιοσύνη καὶ κλονίζεται ἡ γνωστὴ, κατὰ τὰς ἄλλας περιπτώσεις, μεγάλη πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ κοινῶν, διὰ νὰ μὴ ἐξευτελιζῶνται αἱ ἐπιστημονικαὶ ἔννοιαι, διὰ νὰ μὴ καταδικάζωνται οἱ ἀθῶοι, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ νὰ διαφεύγουν οἱ παραβάται (διότι τοιαῦται κακοδικταὶ συμβαίνουν συχνάκις καὶ κατ' ἀντίστροφον φοράν), τὰ ἀγορανομικὰ καὶ ἄλλα ἐπὶ τεχνικῶν ὑποθέσεων δικαστήρια, πρέπει ν' ἀλλάξουν μορφήν καὶ σύνθεσιν. Ἡ πρέπει ν' ἀποκτήσουν μεταξὺ τῶν δικαστῶν ὡς σύνθετον εἰδικὸν τεχνικόν (ἀναλογίως τῷ θέματι χημικῶν ἢ μηχανικῶν) πρὸς διαφώτισιν τῶν ἄλλων ἐπὶ τῆς ἔθρας θεωρητικῶν τῆς θέμιδος ἢ τοῦλάχιστον νὰ ὑπάρχουν εἰδικοί ὁρκοῦ τεχνικοὶ σύμβουλοι πρὸς ἐπεύθυνον κατατόπισιν τῶν δικαστηρίων διὰ τῆς ἀδιαβλήτου μαρτυρικῆς των καταθέσεως.

Τὸ θέμα αὐτό, μεταξὺ τῶν πολλῶν ἅτινα μᾶς ἀπασχολοῦν, καὶ χάριν τῶν χημικῶν ἀλλὰ καὶ χάριν τῆς ἐξυψώσεως τῆς δικαιοσύνης, πρέπει τὸ ταχύτερον ν' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον μελέτης καὶ ἐπιδιώξεως τῆς Ἐνωσέως μας.

Διατελούμεν μετὰ τιμῆς
Δρ ἸΩ. Δ. ΚΑΝΑΛΗΣ

ΤΟ ΓΥΔΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

Ἐνωσις Χημικῶν-Βιολόγων-Μικροβιολόγων Ἀθῆναι 19.6.55

Πρὸς τὴν Δ. Ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν»

Μεταξὺ τῶν ἐπιστημονικῶν προβλημάτων ἅτινα παρουσιάζουν ἰδιαιτέρως σημασίαν εἶναι καὶ τὸ θέμα τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐρευνητικῶν ἰδρυμάτων καὶ Ἰνστιτούτων τῆς Χώρας διὰ τῆς προσλήψεως ἰκανοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ συντονισμοῦ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, ἐπιτυγχανομένης διὰ τῆς ὑπαγωγῆς τῶν ἰδρυμάτων αὐτῶν ὑπὸ τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ἢ ὑπὸ τυχόν ἰδρυθῆσόμενον μελλοντικῶς Ἑθνικὸν Συμβούλιον Ἐρευνῶν.

Βεβαίως τὸ νέον Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ., ἐλπίζομεν ὅτι ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ θὰ μεριμνήσῃ καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Ἐκ καθηκόντος ὁμῶς κρίνομεν σκόπιμον νὰ ἀπευθυνθῶμεν πρὸς ἡμᾶς σήμερον διὰ νὰ προεπιδηλώσωμεν τόσον αὐτὸ ὅσον καὶ τὸν κλάδον δλόκληρον διὰ τὴν ἐπιχειρουμένην διὰ καταρτισθέντος νομοσχεδίου ἀπόσπασιν τοῦ Ἰδρυτολογικοῦ Ἰνστιτούτου ἀπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, εἰς ἣν ὑπάγεται ἤδη νομοθετικῶς, καὶ ὑπαγωγῆν τούτου εἰς τὴν διεύθυνσιν Ἀλίσιας τοῦ Ἰπουργεῖου Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

Ἐὰν ἤθελεν ἐγκριθῆναι τὸ εἰρημένον σχέδιον νόμου τὸ Ἰδρυτολογικὸν Ἰνστιτούτον θὰ πάσῃ ἔχον τὴν ἐπιστημονικὴν του ἀποστολὴν καὶ θὰ περιορισθῇ τὸ περιεχόμενον τὸ μόνον εἰς θέματα ἀφορῶντα τὴν ἀλιείαν.

Ἐνδιαφέρον θὰ ἦτο ἀκόμῃ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ ἀρχικὴ ἰδέα ὑπῆρξεν εὐρύτερα, δηλαδὴ ὅπως τὸ Ἰνστιτούτον λειτουργήσῃ μὲ πλατύτερον περιεχόμενον ὡς ἰδρυμα γενικῆς βιολογικῆς ἐρεύνης, ὑπὸ τὸν τίτλον Βιολογικῶν Ἰνστιτούτων.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος
Δρ Κώστας Γ. Μακρῆς

Ὁ Γραμματεὺς
Δάμπρος Μαυρομάτης